

Oder | Odra 2008
Komplex Simplex

Impressum

Veranstalter / Organizator kunstbauwerk e.V.
in Kooperation mit / przy współpracy z:

Wydziałem Architektury Politechniki Wrocławskiej /
Technische Universität Wrocław, Architektur Fakultät
Karl-Hofer-Gesellschaft und Alumni-Büro der UdK Berlin
Förderband Kulturinitiative Berlin e. V.
Botschaft der Republik Polen in Berlin /
Ambasadą Rzeczypospolitej Polskiej w Berlinie

Konzept / koncepcja „Komplex Simplex“: Jerzy Olek und / i Witold Szymański, Wrocław

Veranstaltungsorte / Miejsca imprez kulturalnych:
Tabakfabrik Vierraden
Schwedter Str. 19
16303 Schwedt / OT Vierraden
Tel / Fax 03332 / 83 83 50

Quergalerie der Universität der Künste Berlin
Hardenbergstraße 33
10623 Berlin

Büro des kunstbauwerk e.V. in Berlin / Biuro w Berlinie:
Revaler Str. 102
10243 Berlin
Tel 030 / 44 65 21 50
Fax 030 / 44 65 21 51
www.kunstbauwerk.de
kunstbauwerk@web.de

Projektleitung / Kierownictwo projektu: Gisela Weimann
Organisation / Organizacja : Kathrin Benkert und / i Klaus Hirsch

Förderer / Sponsorzy:
Land Brandenburg, Ministerium für Wissenschaft Forschung Kultur
Stadt Schwedt/Oder, Landkreis Uckermark
Förderverein Tabakfabrik Vierraden

Satz und Gestaltung / Skład i opracowanie graficzne:
Gisela Weimann, Berlin

Druck / Druk: Gutendruck, Berlin

Übersetzung / Tłumaczenie:
Małgorzata Lewandowska

Foto / Zdjęcie: Gisela Weimann

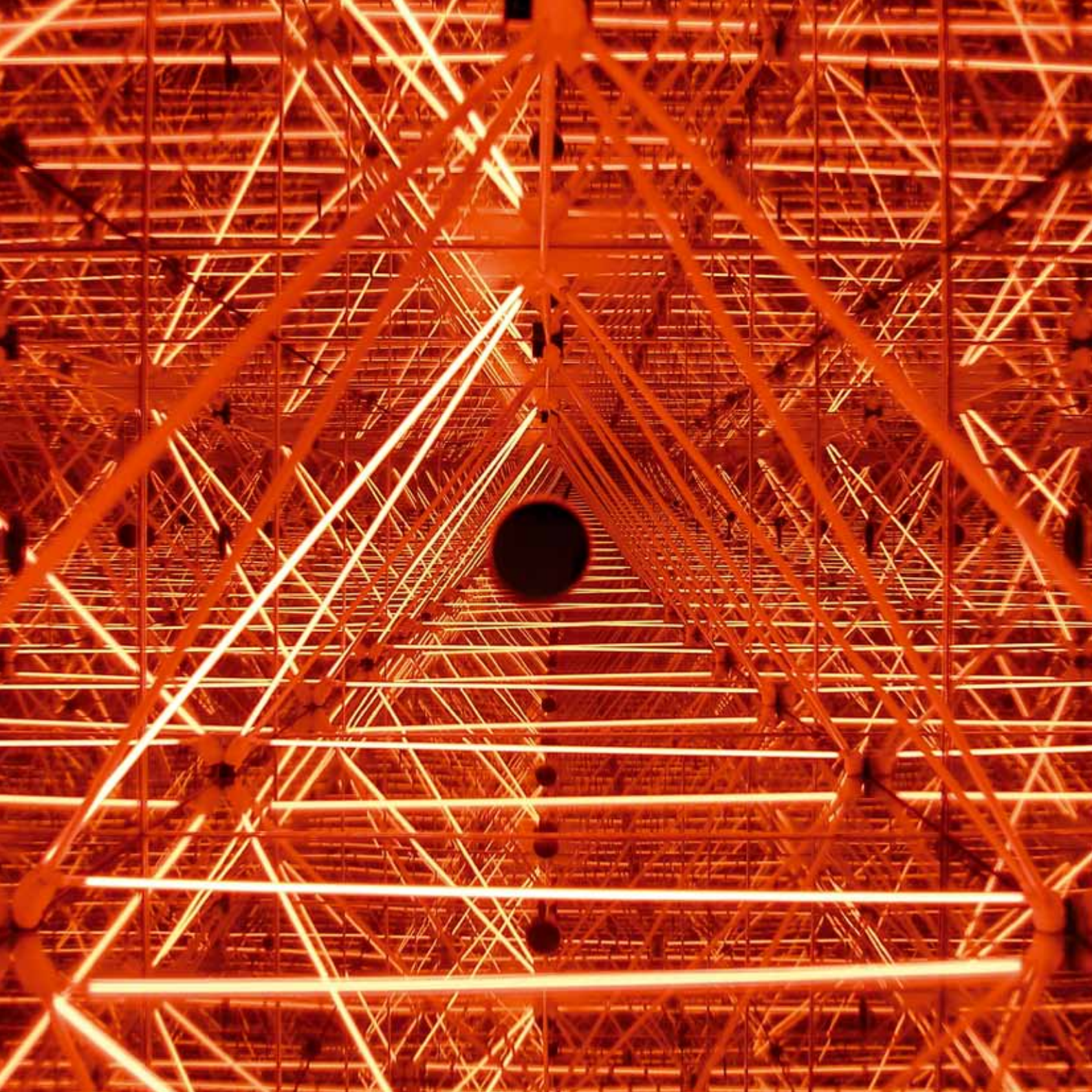
Oder | Odra 2008 Komplex Simplex

Oder | Odra 2008

Seit neun Jahren ist die historische Tabakfabrik Vierraden ein Experimentierfeld für deutsch-polnische Kunstprojekte. Die beeindruckenden Räume des unter Denkmalschutz stehenden Gebäudes sind für die teilnehmenden Künstler gleichermaßen Attraktion und Inspiration. Das Ergebnis der einwöchigen Symposien ist eine Ausstellung, die auch in diesem Jahr die Faszination der Künstler für das Gebäude ausstrahlt. Wir freuen uns, dass die 2008 erarbeitete Ausstellung auch in Berlin in der Quergalerie der Universität der Künste zu sehen war und 2009 in Nové Městu nad Metují und in Wrocław gezeigt wird. Für kunstbauwerk e. V. ist Oder | Odra der Höhepunkt des Jahres, der für die Region und überregional wichtige kulturelle Anlass, um den sich alles dreht. 2008 haben wir mit Jerzy Olek, Witold Szymański, der Technischen Universität in Wrocław, der Karl-Hofer-Gesellschaft der Universität der Künste in Berlin und der Förderband Kulturinitiative e. V. neue Partner gewinnen können, die mit Ihren Kontakten und Impulsen unser Netzwerk für die Tabakfabrik vergrößern. Wir danken der Botschaft der Republik Polen in Berlin, die 2008 die Schirmherrschaft übernommen hat, im besonderen dem Kulturattaché Herrn Dr. Sławomir Tryc. Dank gebührt auch unseren Förderern, der Stadt Schwedt/Oder, dem Landkreis Uckermark und dem Land Brandenburg für ihre Unterstützung und Gisela Weimann für Ihre Geduld und Hartnäckigkeit bei der Realisierung des Symposions und der Ausstellung in Berlin. Sponsoren und Förderer sind jederzeit herzlich willkommen, unsere Arbeit für den Erhalt und denkmalgerechten Ausbau der Tabakfabrik Vierraden und unsere Veranstaltungen auch in Zukunft zu begleiten und zu unterstützen.

Od dziewięciu lat historyczna fabryka tytoniu w Vierraden jest miejscem eksperymentalnych polsko-niemieckich projektów artystycznych. Imponujące gmachy fabryki objęte ochroną zabytków są dla artystów zarówno atrakcją, jak i źródłem inspiracji. Rezultatem tygodniowych sympozjów są wystawy dzieł twórców. Także tegoroczna wystawa jest wyrazem fascynacji artystów budynkiem. Cieszymy się, iż powstała w 2008 roku wystawa prezentowana była w galerii Uniwersytetu Sztuk Pięknych w Berlinie i będzie przedstawiona w 2009 roku w Nové Město nad Metují oraz we Wrocławiu. Oder | Odra jest dla Stowarzyszenia kunstwerk e. V. najważniejszym wydarzeniem kulturalnym roku o regionalnymi ponadregionalnym znaczeniu. W 2008 roku pozyskaliśmy do współpracy Jerzego Olka i Witolda Szymańskiego z Politechniki Wrocławskiej, Stowarzyszenie Karl-Hofer-Gesellschaft Uniwersytetu Sztuk Pięknych w Berlinie oraz Stowarzyszenie Förderband Kulturinitiative e. V., którzy dzięki swoim kontaktom i inicjatywom wzbogacili i rozszerzyli nasz projekt. Dziękujemy Ambasadzie Rzeczypospolitej Polskiej w Berlinie, która w 2008 roku objęła patronat nad naszym projektem. Szczególne podziękowania składamy na ręce pana dr. Sławomira Tryca, attaché kulturalnego w ambasadzie polskiej. Dziękujemy również naszym sponsorom miastu Schwedt nad Odrą, powiatowi Uckermark i krajowi związkowemu Brandenburgia za okazane nam wsparcie oraz Giseli Weimann za jej cierpliwość i upór podczas trwania sympozjum. Serdecznie zapraszamy do współpracy sponsorów i mecenasów zainteresowanych wspieraniem naszych projektów artystycznych oraz działań mających na celu pielęgnację i zgodną z wymogami ochrony zabytków przebudowę fabryki tytoniu w Vierraden.

Komplex Simplex

„Ist ein Raum nur dreidimensional? Vielleicht gibt es ja, wie die Physiker behaupten, zahlreiche Räume unterschiedlicher Dimensionen, die unabhängig voneinander existieren. Deshalb haben wir ein Modell entwickelt, das zum Ausgangspunkt der eigenen subjektiven unkonventionellen und visuellen Interpretation des Raumes an sich für die Künstler werden könnte. Dieses Modell heißt, wie das ganze Projekt, „Komplex Simplex“. Die bisher eingeladenen Künstler, die aus Polen, Tschechien, Frankreich, Australien und diesmal auch aus Deutschland kommen, haben mit verschiedenen Techniken eine breite Palette struktureller und optischer Interpretationen für unser Modell entwickelt und dabei gezeigt, wie unendlich die menschliche Vorstellungskraft ist.“

Jerzy Olek
Foto / Zdjęcie: Rudolf Němeček

Witold Szymański
Foto / Zdjęcie: Gisela Weimann

Czy przestrzeń jest tylko trójwymiarowa? A może – jak twierdzą fizycy – istnieje wiele przestrzeni niezależnie od siebie? Różnowymiarowych. Dlatego zbudowaliśmy konstrukcję, która może stać się dla artystów punktem wyjścia do ich własnych subiektywnych i niekonwencjonalnych wizualnych interpretacji przestrzeni jako takiej. Konstrukcja, jak i cały projekt, ma nazwę „Komplex simplexu”. Dotychczas zaproszeni twórcy – z Polski, Czech, Francji, Australii, a teraz z Niemiec – stosując różne techniki stworzyli szeroki wachlarz konstrukcyjno-optycznych interpretacji zbudowanego przez nas modelu, pokazując jak nieograniczoną jest ludzka wyobraźnia.

Jerzy Olek und / i Witold Szymański

Michał Podgórczyk, „Ohne Titel“, Detail / „Bez tytułu“, detal, 2008, Spiegel und Kathodenstrahlröhren / Zwierciadło i lampy obrazowe
Foto / Zdjęcie: Gisela Weimann

So einfach wie komplex

Bei der Eröffnung der Ausstellung „Komplex Simplex“ am 1. September 2008 in der Quergalerie der Universität der Künste in Berlin beschrieb der Vizepräsident der Universität, Professor Burkhard Schmitz, das Konzept dieser sich kontinuierlich erweiternden, multimedialen Ausstellung als ansteckend. Der Grund, warum es in der Tat so virulent wirkt, basiert auf seiner Komplexität. Ausgehend von einer einfachen geometrischen Struktur bewegt es sich auf die höhere Mathematik zu, schließt die Geheimnisse der Metamorphose ein und erreicht philosophische und kosmische Dimensionen. Diese universale Essenz des Grundkonzeptes ermöglicht im wörtlichen ebenso wie im übertragenen Sinn sowohl die einfachsten als auch die komplexesten Antworten. Die Beteiligung der Berliner Künstler/-innen begann mit einem einwöchigen deutsch-polnischen Symposium mit abschließender Ausstellung in dem historischen Tabakspeicher in Vierraden in der Uckermark, nahe der Oder. Es war die siebte der künstlerischen Konsultationen zwischen Nachbarn. Das monumentale Gebäude aus rotem Ziegelstein mit seiner inneren Struktur aus alten Balken und sich beständig verändernden Schattenfiguren – erzeugt von dem durch rundherum angeordnete hohe Fenster hereinströmenden Sonnenlicht – sowie Jerzy Oleks und Witold Szymańskis leidenschaftliche Vorträge über das Projekt, inspirierten die deutschen Künstler erdgebundene Begrenzungen hinter sich zu lassen und mit ihrer Fantasie in den Weltraum vorzudringen. Das volle Potential der Möglichkeiten visuell auf die einfache und gleichzeitig komplexe Ausgangskonstruktion zu reagieren, wurde bei der großen Ausstellung in der Universität der Künste sichtbar, die zusammen mit den Ergebnissen des Symposiums die unterschiedlichsten und fantasievollsten Arbeiten von 87 Künstlern aus sechs Ländern vorstellte.

Równie prosty, jak złożony

Podczas otwarcia wystawy „Komplex symplexu“ w galerii Uniwersytetu Sztuk Pięknych w Berlinie 1 września 2008 prorektor uniwersytetu prof. Burkhard Schmitz określił koncepcję nieustannie powiększającej się wystawy multimedialnej jako zaraźliwą. I rzeczywiście jest ona zaraźliwa – z powodu swojej kompleksowości. Zaczynając od prostych geometrycznych struktur, podąża w kierunku wyższej matematyki, tajemnic metamorfozy i dalej ku filozoficznym i kosmicznym wymiarom. Uniwersalność pomysłu pozwala na zarówno dosłowne, jak i metaforyczne, najprostsze i najbardziej skomplikowane interpretacje. Udział niemieckich twórców w projekcie rozpoczął się od tygodniowego polsko-niemieckiego sympozjum zakończonego wystawą w historycznym budynku dawnego magazynu tytoniu w nadodrzańskiej miejscowości Vierraden w powiecie Uckermark. Była to siódma edycja współpracy artystycznej pomiędzy sąsiadami. Monumentalny ceglany budynek, z widoczną konstrukcją starych belek i nieustannie zmieniającymi się cieniami rzucanymi przez światło wpadające przez wielkie okna wychodzące na wszystkie strony świata oraz pełne pasji wykłady Jerzego Olka i Witolda Szymańskiego na temat projektu – natchnęły niemieckich artystów do odrzucenia ziemskich ograniczeń i wystrzelenia wyobraźni w przestrzeń kosmiczną. Pełen potencjał tej prostej, a zarazem skomplikowanej konstrukcji został przedstawiony na dużej wystawie na Uniwersytecie Sztuk w Berlinie, która – poza pracami z sympozjum – ukazała najrozmaitsze i najbardziej fantastyczne dzieła 87 artystów z 6 krajów.

Teilnehmer/-innen des Symposiums / Uczestnicy sympozjum Oder - Odra 2008

Irene Anton, *1966 in Darmstadt (www.irene-anton-design.de)

1994 Diplom für Bekleidungs- und Textildesign an der HdK Berlin; 1995 experimenteller Textildruck und Gobelinweberei an der „Escola Massana“ in Barcelona; 1998 Restauration und Entwurf von Bleiverglasungen im Fortbildungszentrum „Can Xatarra“ in Barcelona; 2005 Masterabschluss für „Art in Context“ an der UdK Berlin. Arbeitsschwerpunkte sind Objekt, Installation und Landart. Seit 1996 zahlreiche Ausstellungen und Ausstellungseteiligungen im In- und Ausland (Spanien, Frankreich, Österreich, Chile, Niederlande, Italien, Norwegen, Türkei, Finnland, Belgien, Lettland, Portugal, Slowakei, Tschechien) sowie Design- und Kunstpreise.

Urodzona w 1966 roku w Darmstadt. W 1994 r. uzyskała dyplom Uniwersytetu Sztuk Pięknych w Berlinie na kierunku projektowania ubioru i wzornictwa tekstyliów. W 1995 r. zajmowała się eksperymentalnym drukiem na tkaninie i tkactwem artystycznym w Escola Massana w Barcelonie, w 1998 r. pobyt w Centrum Kształcenia Can Xatarra w Bercelonie (restauracja i projektowanie witraży). W 2005 r. ukończyła studia magisterskie Art in Context na Uniwersytecie Sztuk Pięknych w Berlinie, głównym punktem zainteresowań są obiekt, instalacja, sztuka ziemi (land art). Od 1996 brała udział w licznych wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą (m.in. w Hiszpanii, Francji, Austrii, Chile, Holandii, Włoszech, Norwegii, Turcji, Finlandii, Belgii, Łotwie, Portugalii, Słowacji, Czechach), otrzymała wiele nagród artystycznych i nagród za design.

Karin Fröhlich, *1959 in Nürnberg

1984 Meisterschülerin bei Kuno Gonschior, HdK Berlin; 1989 Geburt der Tochter Athena; 1993 Geburt des Sohnes Michael; 2006 Gründung der Malschule „Das kleine Atelier“. Künstlerische Studien- und Auslandsaufenthalte: Türkei (1980), Japan (Osaka und Tokio 1983 - 1984), Paris (1989 –1990). Seit 1982 zahlreiche Ausstellungen und Ausstellungseteiligungen; Schwerpunkt der künstlerischen Arbeit sind Malerei und Zeichnung.

Urodzona w 1959 r. w Norymberdze. W 1984 r. uczęszczała do klasy mistrzowskiej Kuno Gonschiora na Uniwersytecie Sztuk Pięknych w Berlinie. W 1989 r. przysła na świat córka Athena, a w 1993 r. syn Michael. W 2006 r. założyła szkołę malarską Małe Atelier. Studiowała m.in. w Turcji (w 1980 r.), Japonii (w Osace i Tokio w latach 1983 - 1984), Paryżu (w latach 1989 –1990). Od 1982 r. brała udział w licznych wystawach indywidualnych i zbiorowych. W swojej pracy artystycznej zajmuje się przede wszystkim malarstwem i rysunkiem.

Nataly Hocke, *1971 in Kassel (www.natalyhocke.de)

Studium der Bildenden Kunst an der Hochschule der Künste, Berlin; 1998 Erasmusstipendium Chelsea College of Art & Design, London; 1999 Meisterschülerin von Rebecca Horn; 1999 - 2001 Atelierstipendium der Karl Hofer Gesellschaft; 2002 kunstvermittelnde Tätigkeit bei der Documenta_11, Kassel; 2005 Gründung der Künstlergruppe Tristar (Hocke/ Linse/ Stylianidou); 2008 Arbeitsaufenthalt im Tessin, Schweiz; seit 1995 Ausstellungen und Kunstprojekte; lebt und arbeitet in Berlin.

Urodzona w 1971 r. w Kassel. Studiowała sztukę plastyczną na Uniwersytecie Sztuk Pięknych w Berlinie. W 1998 r. otrzymała stypendium z programu Erasmus w Chelsea College of Art & Design w Londynie. W 1999 r. uczęszczała do klasy mistrzowskiej Rebecki Horn, w latach 1999-2001 stypendystka Stowarzyszenia Karl-Hofer-Gesellschaft. W 2002 r. współpracowała przy wystawie Documenta_11 w Kassel przybliżając zwiedzającym tajniki sztuki. W 2005 r. założyła grupę artystyczną Tristar (Hocke/ Linse/ Styliandou) w Tessynie w Szwajcarii, od 1995 r. liczne wystawy i projekty artystyczne. Mieszka i tworzy w Berlinie.

Armin Kauker, *1944 in Ortelsburg (www.kolonie-wedding.de)

Studium der Malerei an der Hochschule für bildende und angewandte Kunst Berlin-Weißensee; 1972 – 1988 Mitgliedschaft im Verband Bildender Künstler der DDR; 1990 – 1994 Aufbaustudium Künstlerweiterbildung an der Hochschule der Künste Berlin-Charlottenburg; 2000 – 2003 Künstlerförderung des Landes Berlin; zahlreiche Ausstellungen in Galerien und Museen, national und international sowie Kunst im öffentlichen Raum, Bühnenbilder, Objekte, Projekte, Installationen und Ausstattungs-gestaltungen.

Urodzony w 1944 r. w Ortelsburgu. Studiował malarstwo w Wyższej Szkole Sztuk Pięknych w Berlinie Weißensee. W latach 1972-1988 był członkiem Związku Artystów Plastyków NRD, w latach 1990-1994 studia podyplomowe w Wyższej Szkole Sztuk Pięknych w Berlinie Charlottenburgu, w latach 2003-2004 objęty programem kraju związkowego Berlin mającym na celu wspieranie artystów, liczne wystawy w galeriach i muzeach w kraju i za granicą, twórca sztuki publicznej, scenografii, obiektów, projektów, instalacji oraz współtwórca wystaw.

Martin Mohr, *1973 in Mainz (www.m-mohr.com)

1995–2000 Studium Kommunikationsdesign FH Wiesbaden und FH Düsseldorf; 2002–2005 Studium Freie Kunst Bauhaus-Universität Weimar; 2005–2007 Studium Bildende Kunst, Universität der Künste Berlin; 2007–2008 Meisterschüler von Prof. Dieter Hacker; 2007 Preisträger der Schulz-Stübner-Stiftung; seit 2004 Dozent an der Europäischen Kunstakademie Trier; lebt und arbeitet in Berlin.

Urodzony w 1973 r. w Moguncji. W latach 1995-2000 studiował na kierunku wzornictwo komunikacyjne w Wyższej Szkole Zawodowej w Wiesbadenie oraz w Düsseldorfie; w latach 2002 – 2005 studia na kierunku czysta sztuka Uniwersytetu Bauhaus w Weimarze, w latach 2005 – 2007 studia sztuk pięknych na Uniwersytecie Sztuk Pięknych w Berlinie, w latach 2007–2008 uczęszczał do klasy mistrzowskiej profesora Dietera Hackera, w 2007 r. laureat nagrody fundacji Schulz-Stübner-Stiftung, od 2004 r. wykłada w Europejskiej Akademii Sztuk Pięknych w Trewirze. Mieszka i tworzy w Berlinie.

Jerzy Olek, *1943 in Sanok

Künstler, Professor und Theoretiker; inspirierte die Entwicklung eines erweiterten Fotografiebegriffs sowie der Fotografie als Medium (1970) und der elementaren Fotografie (1980); Gründer des „Foto-Medium-Art“ Programms mit der gleichnamigen Galerie; seit 1991 Entwicklung seines Kunstprojektes „Die Dimensionslosigkeit der Illusion“, basierend auf über 100 Einzelausstellungen und künstlerischen Dialogen; Kurator internationaler Kunstprojekte: „Neue Räume in der Fotografie“ (1991), „Das Abwesende in der Natur“ (1993), „Berührungspunkt“ (1995), „Morgen ist Heute“ (1999/2000), „Komplex Simplex“ (seit 2000), „Sich selbst sehen“ (seit 2005).

Urodzony w 1943 r. w Sanoku, artysta, profesor, teoretyk. Animator ruchu fotografii ekspansywnej i medialnej (1970 r.) oraz fotografii elementarnej (1980 r.) . Stworzył galerię i program „Foto-Medium-Art”. Od 1991 r. realizuje autorską ideę „Bezwymiaru iluzji” poprzez multimedialne wystawy. W ramach tego projektu zorganizował ponad 100 wystaw indywidualnych i dialogów artystycznych. Kurator międzynarodowych projektów „Nowe przestrzenie fotografii” (1991), „Nie-obecność w naturze” (1993), „Na styku” (1995), „Jutro jest dziś”(1999/2000), „Komplex Simplex” (od 2000), „Widzieć siebie” (od 2005).

Maciej Ryter, *1984 in Blachownia

Studiert Fotografie an der Kunstakademie in Poznań. Er ist ein Träumer, der einen eigenen, individuellen Weg sucht.

Urodzony w 1984 r. w Blachowni. Studiuje fotografię na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Jest marzycielem poszukującym własnej drogi.

Witold Szymański, *1952 in Schweidnitz (www.euklides.eu)

Architekt, unterrichtet an der Architekturfakultät der Technischen Universität Breslau; seine Forschungsinteressen gelten der Perspektive und den Anamorphosen; er ist Underground-Gitarrist und hat ein Musikstück für „Komplex Simplex“ komponiert, das in Kooperation mit Wednesday Radio produziert wurde.

Urodzony w roku 1952 r. w Świdnicy, architekt, wykłada na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej. Interesuje się perspektywą i anamorfozami. Gra na gitarze. Skomponował muzykę do „Kompleksu symplexu”, którą nagrał wraz z Wednesday Radio.

Gisela Weimann, *1943 Bad Blankenburg/Thüringen (www.giselaweimann.de)

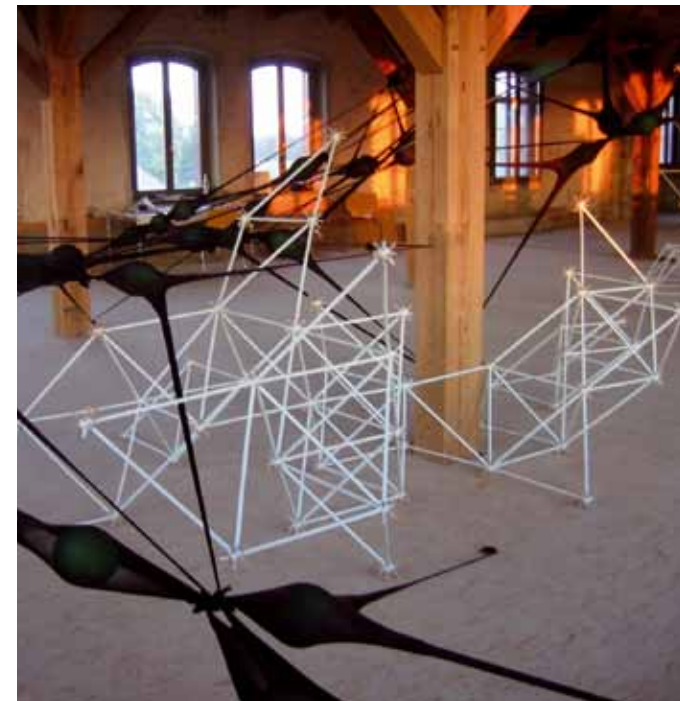
1965 – 1971 Studium der Malerei an der Hochschule der Künste Berlin (Meisterschülerin); 1971 – 1972 DAAD-Stipendium am Royal College of Art in London für freie Grafik und experimentelle Fotografie; 1978 – 1979 Luftbrücken- und Fulbrightstipendium für ein Filmstudium am San Francisco Art Institute (BA); 2002 Kritikerpreis für Bildende Kunst des Verbandes der Deutschen Kritiker e. V. Der Lebensweg ist durch zahlreiche Reisen, Studien- und Lehraufenthalte im Ausland geprägt. Schwerpunkt der künstlerischen Arbeit sind multimediale Projekte mit Künstler/-innen unterschiedlicher Disziplinen und nationaler Herkunft.

Urodzona w 1943 r. w Bad Blankenburg w Turyngii. W latach 1965-1971 studiowała malarstwo w Wyższej Szkole Sztuk Pięknych w Berlinie (studentka klasy mistrzowskiej), w latach 1971-1972 stypendystka DAAD w Royal College of Art w Londynie (grafika i fotografia eksperymentalna), w latach 1978-1979 otrzymała stypendium Luftbrücke i Fulbright w studiu filmowym w San Francisco Art Institute (BA), w 2002 r. laureatka nagrody Kritikerpreis für Bildende Kunst (Nagroda Krytyków Sztuk Plastycznych) Związku Niemieckich Krytyków. Dużo podróżowała i studiowała za granicą. Jej działalność artystyczna skupia się przede wszystkim na projektach multimedialnych z udziałem twórców różnych dyscyplin i narodowości.

Irene Anton

„zero gravity - net no. 4 a, b, c“, 2008

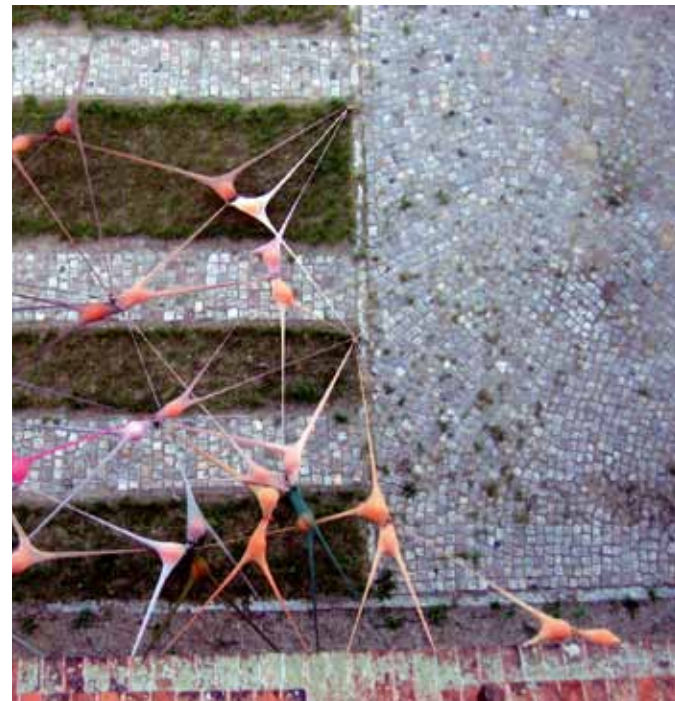
Schwerelosigkeit und Erdung - ein klares leichtes geometrisches auf dem Boden verharrendes dreiecksbasiertes Gebilde, das an verschiedenen Enden ausufert, sich in diverse Richtungen gen Raum ausdehnt und wie eine transparente, asymmetrische Raumschiffkonstruktion erscheint, die in jedem Moment abheben könnte. Durchdrungen wird die Konstruktion von einem interstellar anmutenden, ebenfalls auf Dreiecken basierendem Netzwerk von verbundenen Planeten und Gestirnen, das farblich schwarz und organisch formal im Kontrast zu dem weißen, relativ strengen Konstrukt steht. Zuletzt bleibt die Frage offen, welcher Raum eigentlich den anderen durchdringt. Zwei „Ableger“ des vernetzten interstellar anmutenden Raumes sind unten im und am Gebäude angesiedelt, Auswüchse, die aus der Deckenkonstruktion innerhalb und der Wand außerhalb des Gebäudes herauskommen. Durch das Gebäude laufend begibt sich der Betrachter in verschiedene, es durchdringende „Galaxien“.

„zero gravity - net no. 4 a, b, c“, 2008

Nieważkość i uziemienie – klarowny i lekki trwający na podłodze geometryczny twór o trójkątnych strukturach. Jego końcówki rozciągają się na różne strony w przestrzeni przypominając przezrystą asymetryczną konstrukcję statku kosmicznego, która w każdej chwili może wystartować. Konstrukcją przenika bazująca na trójkątach sieć planet i gwiazdnych konstelacji. Jest to czarna i organicznie formalna sieć będąca kontrastem do białej, stostunkowo surowej konstrukcji. Bez odpowiedzi pozostaje pytanie, która z przestrzeni jest przenikana, a która przenikająca. Dwa „oddziały“ konstrukcji podobnej do międzygwiazdnej przestrzeni umieszczone są na dole i na zewnątrz budynku. Wyłaniają się z sufitu i ze ściany na zewnątrz budynku. Przemieszczając się po budynku wkraczamy w różne przenikające się „galaktyki“.

Fotos / Zdjęcia: Irene Anton

Karin Fröhlich

„Geometrische Annäherung“ – „Unendlichkeit“, 2008 Rauminstallation

Meine Arbeit besteht aus einem sieben Meter langen Transparentband und einer geometrischen Konstruktion aus dem vorgegebenen Stecksystem. Das von beiden Seiten mit geraden Linien in verschiedenen Stärken mit Bleistift und Buntstift bemalte Transparentband gleitet durch drei Stockwerke und durch die Konstruktion. Die Muster der Zeichnungen verbinden sich, überlagern sich, Farben vermischen sich an den Kreuzungspunkten und lassen Raum und Licht durch Netze gleiten, ziehen ein Band durch die Weite, Höhe und Stille der Räume des Tabakspeichers. Unendlich wie das Band zwischen Erinnerung, Gegenwart und Zukunft.

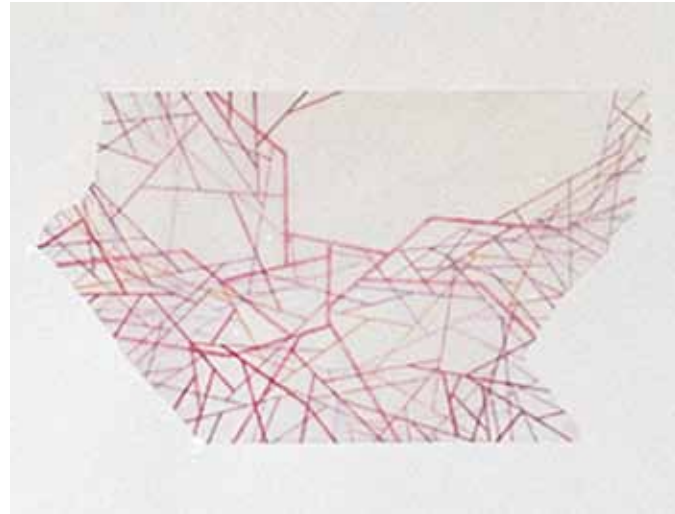

Zitat zur Installation:

„...keine Generationen, keine Zukunft, keine Vergangenheit. Endlose Ebene verwobener pulsierender Quanten, Gewebe aufeinander wirkender Mischungen, Verschmelzungen und Durchlässigkeiten, durch uns selbst gewebt, einander umschlingend, rücksichtslos, grund-, ziel-, sorglos, gedankenlos...“, aus ‚nullen + einsen‘, Sadie Plant (Präambel)

„Geometryczne zbliżenie” - „Nieskończoność”, 2008 instalacja przestrzenna

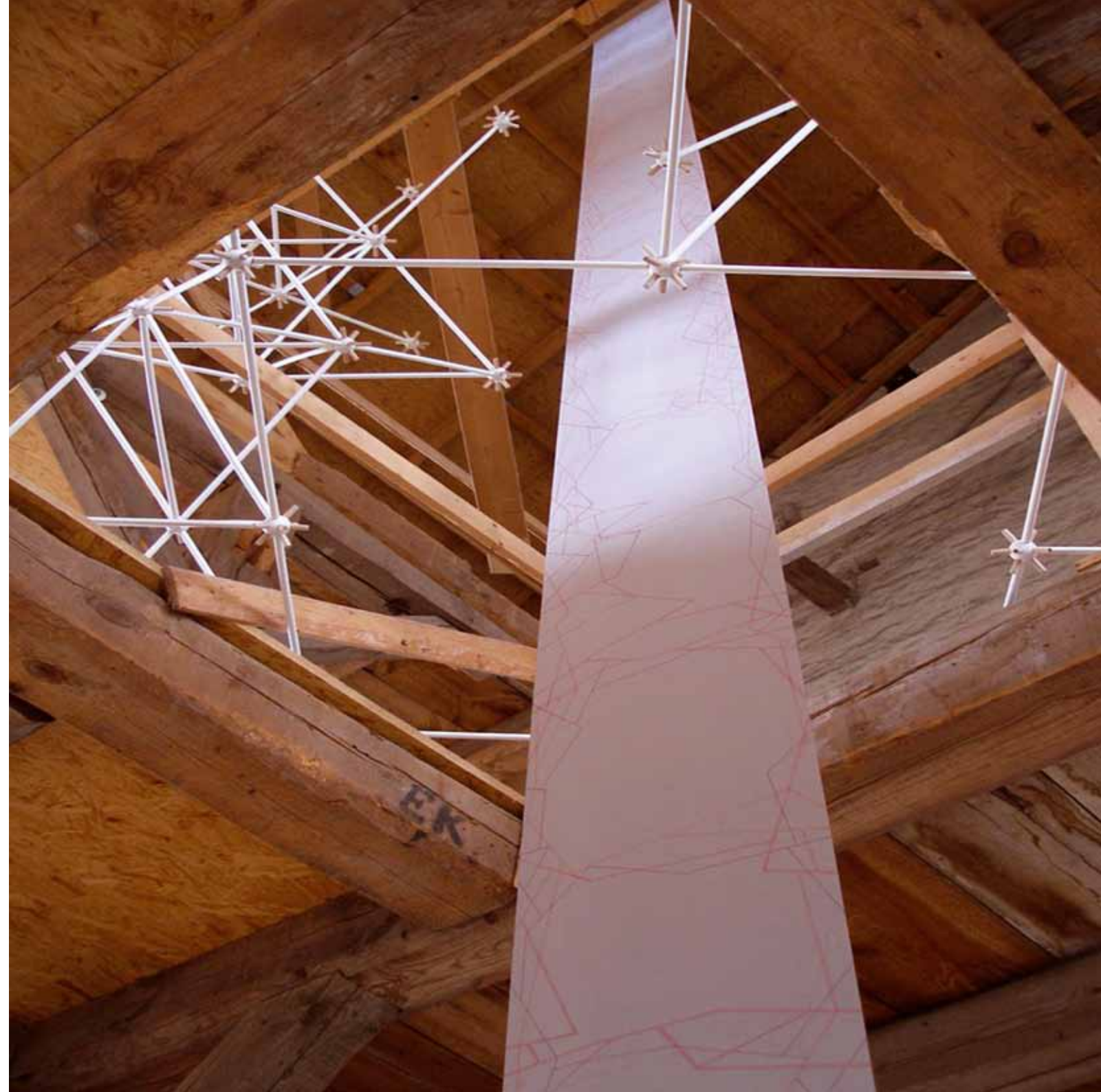
Moja praca składa się z siedmiometrowej przezroczystej papierowej taśmy i geometrycznej konstrukcji stworzonej na podstawie istniejącego systemu połączeń. Po obu stronach przezroczystej taśmy ołówkiem i kredką namalowane są geometryczne linie o różnej grubości. Taśma przechodzi przez trzy piętra i geometryczną konstrukcję. Wzory rysunków przecinają się i częściowo pokrywają. Kolory mieszają się w różnych punktach styczności. Przestrzeń i promienie światła przechodzą wydłuż i wszecz przez taśmę i konstrukcję przenikając ciszę przestrzeni spichlerza fabryki tytoniu. Nieskończoność jest taśmą łączącą wspomnienie, terażniejszość i przyszłość.

Fotos / Zdjęcia: Gisela Weimann

Cytat do instalacji:

„...bez pokoleń, bez przyszłości, bez przeszłości. Nieskończona płaszczyzna zmieszanych pulsujących kwantów, utkana przez nas tkanina oddziaływających na siebie mieszanek, połączeń, przenikalności oplatających się bezwzględnie, beztrzesko, bez powodu, bez celu, bez namysłu...“, ze wstępu do ‚zera + jedynki‘, Sadie Plant

Nataly Hocke

„Interstellares Zimmer”, 2008

Im Zentrum des interstellaren Zimmers befindet sich ein Tisch aus dem Inventar des Tabakspeichers. Er dient als Instrument eines fortgesetzten Raumexperiments, das in einen vorläufigen Stillstand gekommen ist. Durch ein Störelement unter einem der Tischbeine ist er in eine leichte Schiefelage versetzt. Der Tisch bildet, in permanenter Startposition begriffen, die Verbindung zwischen dem Speicherboden und höherer Sphäre.

Fotos / Zdjęcia: Gisela Weimann

„Das Ende vom Tabaklied“

23. Juli 2008: Tabakpflückend, das Lied „Kentucky Mädchen“ von Udo Lindenberg im Ohr, durch die Felder gestreift. Anschließend aus der Ernte einen Rock aufgefädelt.

„Koniec piosenki o tytoniu“

23 lipca 2008 roku: Wędrując po polach zbierałam liście tytoniu nucąc piosenkę Udo Lindenberga pt. „Kentucky Mädchen“. Później zrobiłam z nich spódnicę.

„Międzygwiazdny pokój”, 2008

Na środku międzygwiazdowego pokoju stoi stół pochodzący z wyposażenia spichlerza fabrycznego. Jest on częścią pozostającego w chwilowym bezruchu eksperymentu przestrzennego. Umieszczona pod jedną z nóg kula z systemu połączeń zakłóca równowagę i nadaje mu lekko ukośne położenie. Stół, znajdujący się w pozycji startowej tworzy połączenie między spichlerzem a kolejną przestrzenią.

Fotos / Zdjęcia: Nataly Hocke und / i Maciej Ryter

„Flug durch den platonischen Raum“

Ausgehend von einem gleichseitigen Dreieck ist ein unendlich gedachtes Tetraeder aus Holz in den Raum hineingebaut. Die Bespannung mit durchscheinendem Stoff, ähnlich der Farbe einer Florfliege, deutet die Flugbahn an.

„Lot przez platoniczną przestrzeń”

W przestrzeń wbudowany jest czworoscian z drewnianych listew przedstawiający nieskończoność. Jego podstawą jest trójkąt równoboczny. Obicie z przejrzystego materiału upodabnia go do zielonej ważki i wskazuje kierunek lotu.

Armin Kauker

„Uckerspeicherbau“, 2008

Maße variabel, Holz, Draht, Dispersionsfarbe

Wie gelange ich von der geometrischen Linie (Kreis / Ellipse) zu einer geometrischen Konstruktion mit räumlicher Ausdehnung und darüber hinaus zur Andeutung einer transparenten Spirale mit kosmischer und transzendenter Symbolik? Das waren meine Ausgangsüberlegungen. Die Spirale wurde Grundlage für mein abstrahiertes Gebilde, Ausdruck der Bewegung ins Unendliche, ins Kosmische. Um sowohl Zeit und Raum als auch den Ort zu markieren, benutzte ich Material (alte Holzteile) eines baufälligen Tabakspeichers aus der Umgebung.

„Spichlerz nad Wkrą“, 2008

rozmiary zmienne, drewno, drut, farba dyspersyjna

Jak przy pomocy linii geometrycznej (koła /elipsy) uda mi się stworzyć konstrukcję geometryczną i rozciągłość przestrzeni oraz przezroczystą spiralę o kosmicznej transcendentalnej symbolice? To był punkt wyjścia moich rozważań. Spirala była podstawą mojego abstrakcyjnego tworu oraz wyrazem ruchu w nieskończoność, w wszechświat. Aby podkreślić czas, przestrzeń i miejsce jako materiał posłużyło mi stare drewno ze znajdującego się w pobliżu starego zniszczonego spichlerza tytoniu.

Fotos / Zdjęcia: Martin Mohr und / i Maciej Ryter

Martin Mohr

„Per Anhalter durch die Uckermark“, 2008

Acryl, Lack und Öl auf Baumwolle, 200 x 300 cm

Die Arbeit „Per Anhalter durch die Uckermark“ ist eine malerische Reaktion auf die Koordinaten des Raums (Vierraden) und der Zeit (Dauer des Symposiums) sowie auf das von mir als ein gedankliches Vehikel verstandene Komplex-Simplex-Modell.

„Autostopem przez Uckermark“, 2008

akryl, lakier i olej na bawelnie, 200 x 300 cm

Praca „Autostopem przez Uckermark“ jest malarską reakcją na współrzędne przestrzeni (Vierraden), na czas (okres trwania sympozjum) jak również na model „Kompleks sympleksu“ rozumianego przeze mnie jako wehikuł myślowy.

Foto / Zdjęcie: Maciej Ryter

„Voyager I“, 2008

Mischtechnik auf Papier / technika mieszana na papierze, 30 x 30 cm

„Voyager II“, 2008

Mischtechnik auf Papier / technika mieszana na papierze, 30 x 30 cm

Fotos / Zdjęcia: Martin Mohr

Jerzy Olek

Eigenartige Räume

Raum bewegt sich gleichmäßig in ganzer Breite und Länge auf uns zu. Um sich im Raum zurechtfinden zu können, müssen wir unsere räumliche Identität definieren. Normalerweise orientieren wir uns an den vertikalen und horizontalen Koordinaten. Aber das ist nicht die einzig mögliche Methode. Auch das Bewusstsein, dass wir uns an der Grenze des Sichtbaren bewegen, hilft uns bei unserer räumlichen Orientierung. Die Künstler bemühen sich, den Raum zu verstehen und darzustellen, indem sie unterschiedliche Techniken, aber auch ganz gebräuchliche Methoden anwenden. Ihre Arbeiten sind nicht nur formal interessant, sondern auch einzigartig durch oft perfekte Übertragung der erwünschten Täuschungen der Sinne.

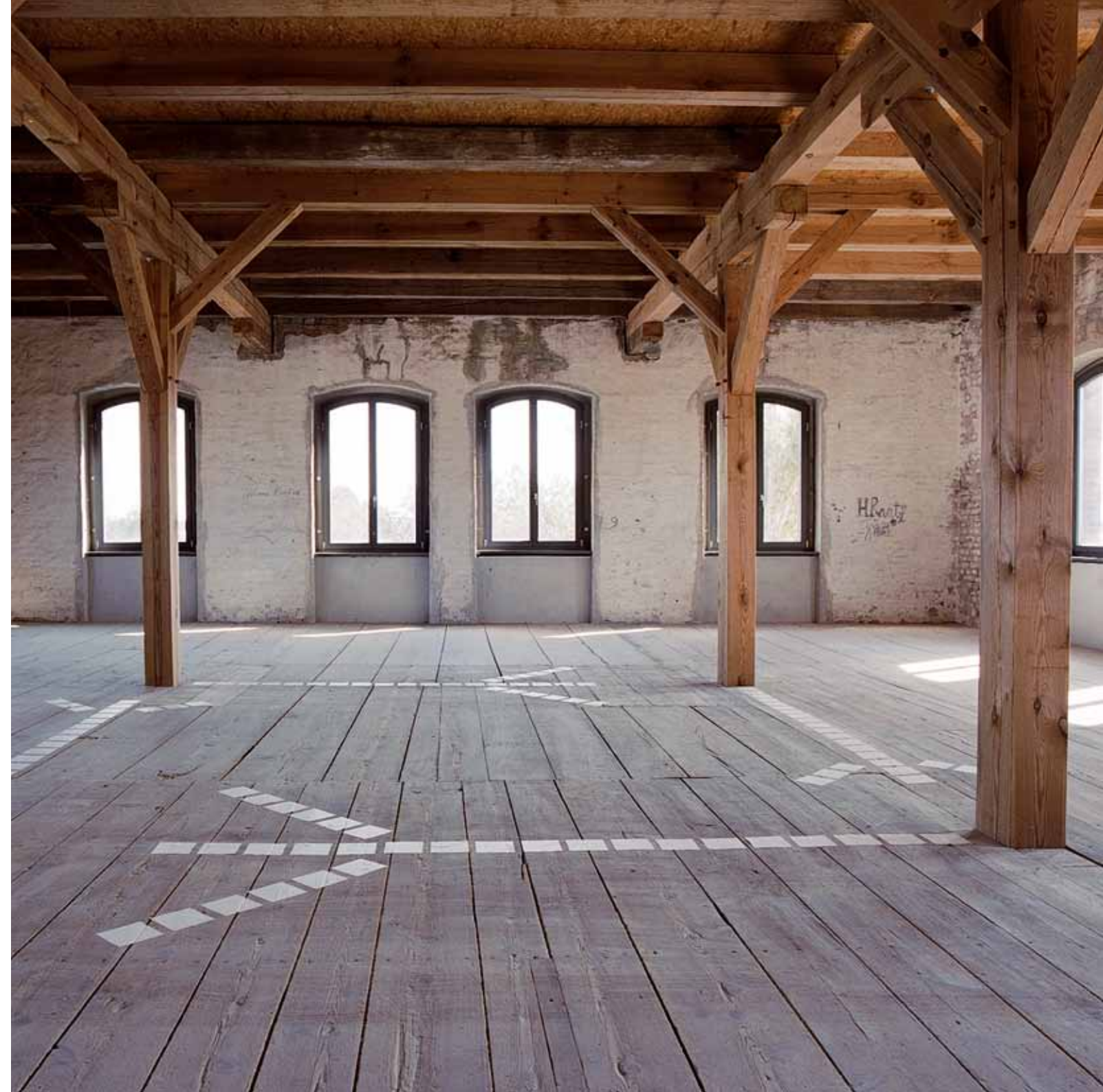
Przestrzenie osobliwe

Przestrzeń napiera na nas równomiernie – na całej szerokości i długości. Aby móc się w niej odnaleźć, musimy określić podstawy naszej tożsamości przestrzennej. Na ogół sięgamy wówczas po współrzędne pionu i poziomu, ale nie jest to opcja jedynie możliwa. Bywa, że w orientacji pomaga świadomość pozostawania na granicy wizualności oraz jej braku. Z ukazywaniem przestrzeni oraz jej rozumień zmagają się artyści, stosujący różne techniki i konwencje służące jej przedstawieniu. Ich realizacje bywają nie tylko atrakcyjne formalnie, ale i osobliwe, będąc często perfekcyjnymi rozwiązaniami pożądaných złudzeń.

„Projektionen“ / „Położenie”, 2008

Fotos / Zdjęcia: Gisela Weimann und / i Maciej Ryter

Witold Szymański-Maciej Ryter

Anamorphosen

Die Anamorphose ist eine Form oder eine Zeichnung auf einer Fläche oder einer anderen Oberfläche. Durch die perspektivische Umwandlung entsteht ein räumliches Bild. Die Anamorphose als eine Variante der Perspektive begleitet seit 500 Jahren die Entwicklung der klassischen Perspektive, deren Rolle für die Entwicklung der Architektur, der Kunst und der Erkenntnis kaum zu überschätzen ist. Sie ist weiterhin ein elementares Werkzeug für die Darstellung und Vorstellungskraft nicht nur für Künstler und Architekten. Eine besondere Art der Anamorphose ist die sphärische Anamorphose, ohne deren Kenntnis unser Wissen über die Perspektive unvollständig ist. Dennoch wird die sphärische Anamorphose in der Fachliteratur nicht behandelt. Es ist festzustellen, dass die Lösung des Problems der sphärischen Anamorphosen auf der Entwicklung der darstellenden Geometrie basiert, die sich mit den klassischen Problemen von Geometrie und Optik und dem als Alhazensches Problem bekannten Phänomen von Reflexion und sphärischem Spiegel befasst.

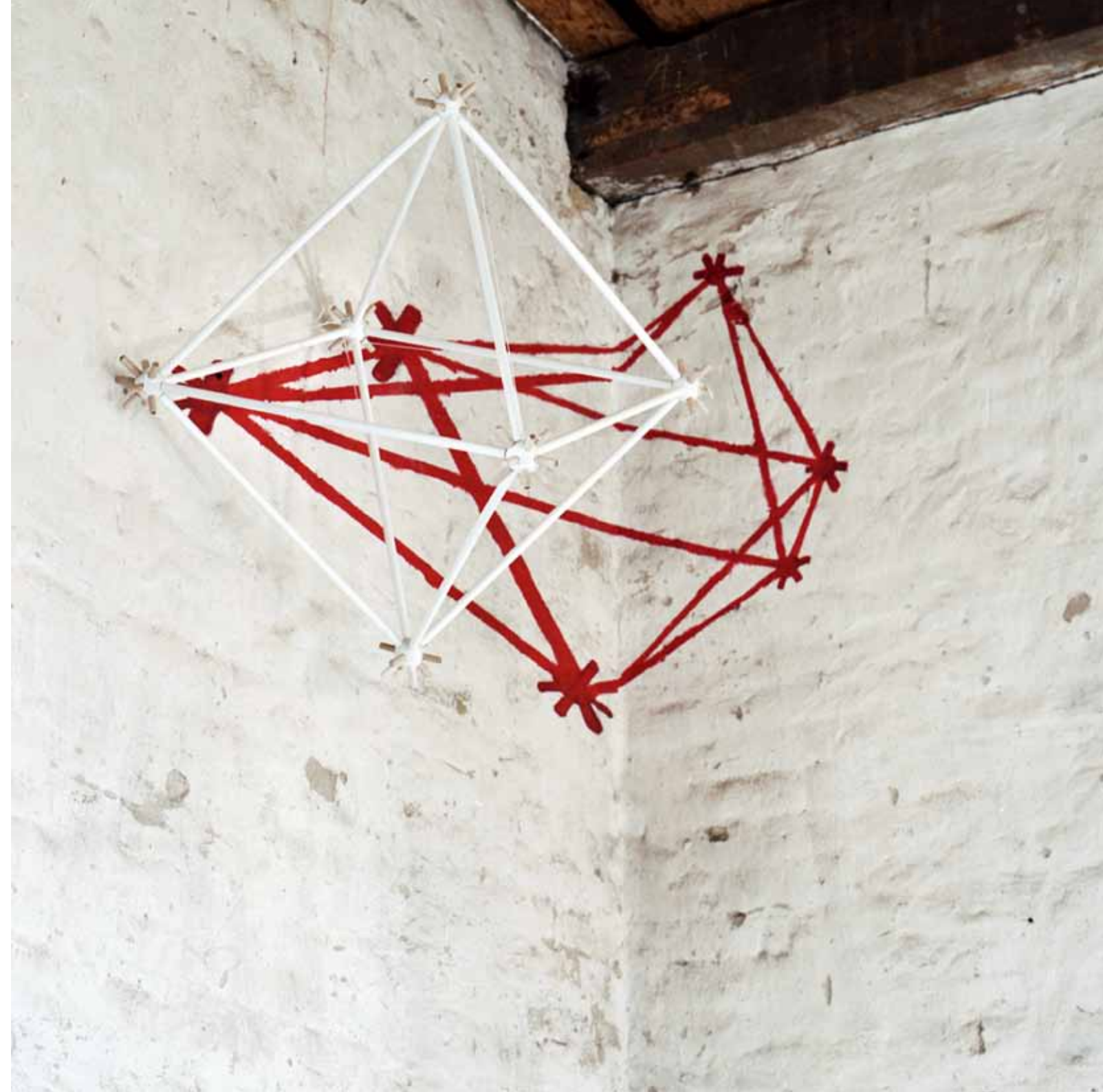

„Universaler Raum“, Detail – „Uniwersalna przestrzeń“, detal, 2008

Anamorfozy

Anamorfoza jest formą (rysunkiem) umieszczonym na płaszczyźnie lub innej powierzchni. W wyniku perspektywicznego przekształcenia powstaje jej przestrzenny obraz. Anamorfozy jako odmiana perspektywy towarzyszą od 500 lat rozwojowi perspektywy klasycznej, której rolę w rozwoju architektury, sztuki i poznania trudno przecenić. Jest ona nadal podstawowym narzędziem obrazowania i kształcenia wyobraźni nie tylko architektów i artystów. Szczególny przypadek anamorfoz stanowią anamorfozy sferyczne, bez znajomości których nasza wiedza o perspektywie nie jest kompletna. Jednak ten rodzaj anamorfoz nie jest opisany w literaturze przedmiotu. Rozwiązanie problemu anamorfoz sferycznych przez autora, zostało poprzedzone rozwiązaniem na gruncie geometrii wykreślnej, jednego z klasycznych problemów geometrii i optyki, problemu odbić w zwierciadle sferycznym, znanego jako problem Alhazena.

Fotos / Zdjęcia: Gisela Weimann und / i Maciej Ryter

Gisela Weimann

„Mondnacht im Observatorium“, 2008

Licht/Raum

In der sakral anmutenden obersten Etage des Tabakspeichers habe ich mehrere der hohen Fenster mit verschiedenen Strukturen gestaltet und mit dem einfallenden Licht und meiner Schattenfigur als Vorlage für eine Fotosequenz benutzt. Drei im Raum verteilte fiktive Mathematiker, zusammengefügt aus Stuhlteilen und dem geometrischen Stecksystem, waren den wechselnden Lichtbildern und Raumillusionen zugeordnet.

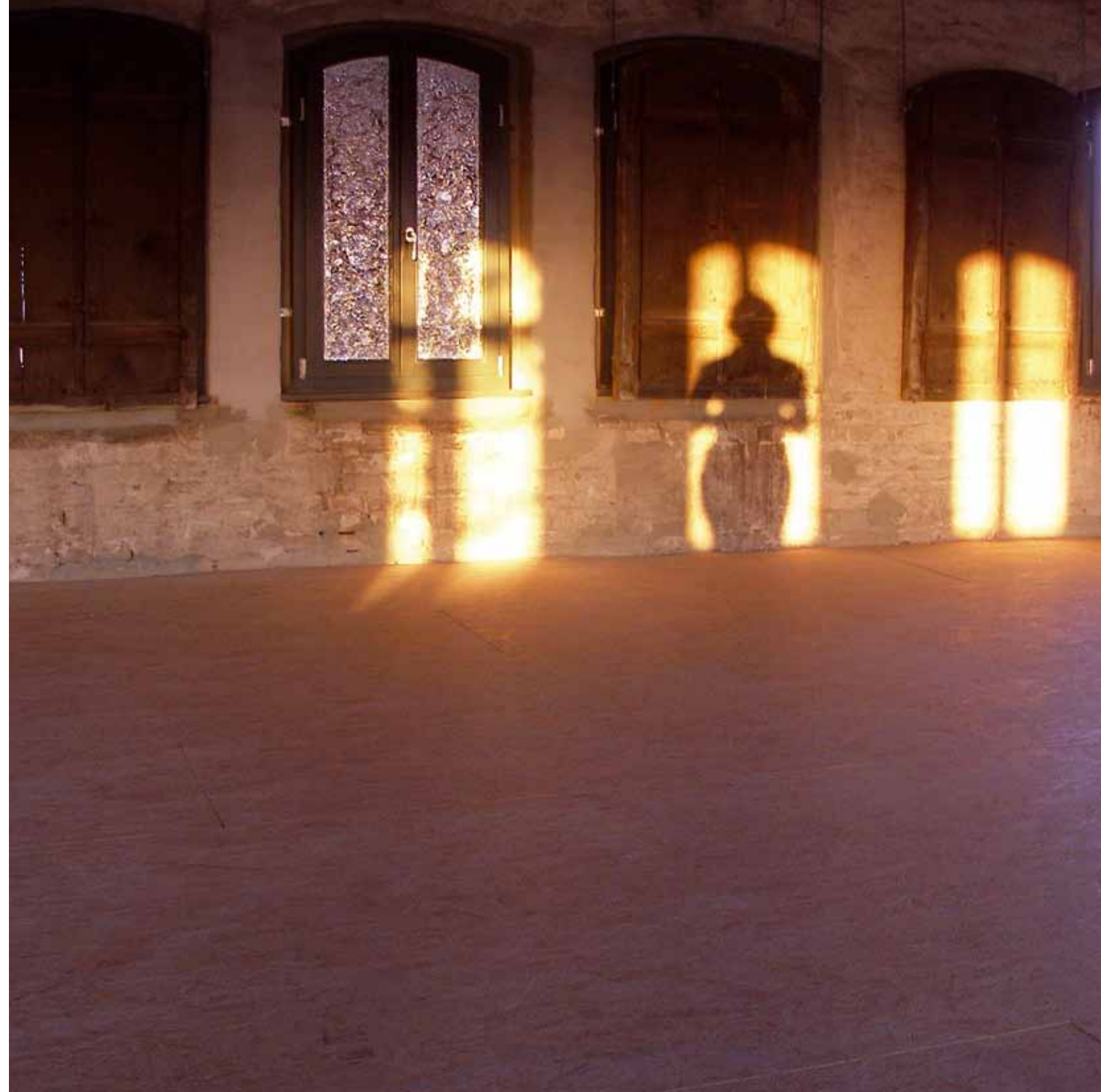
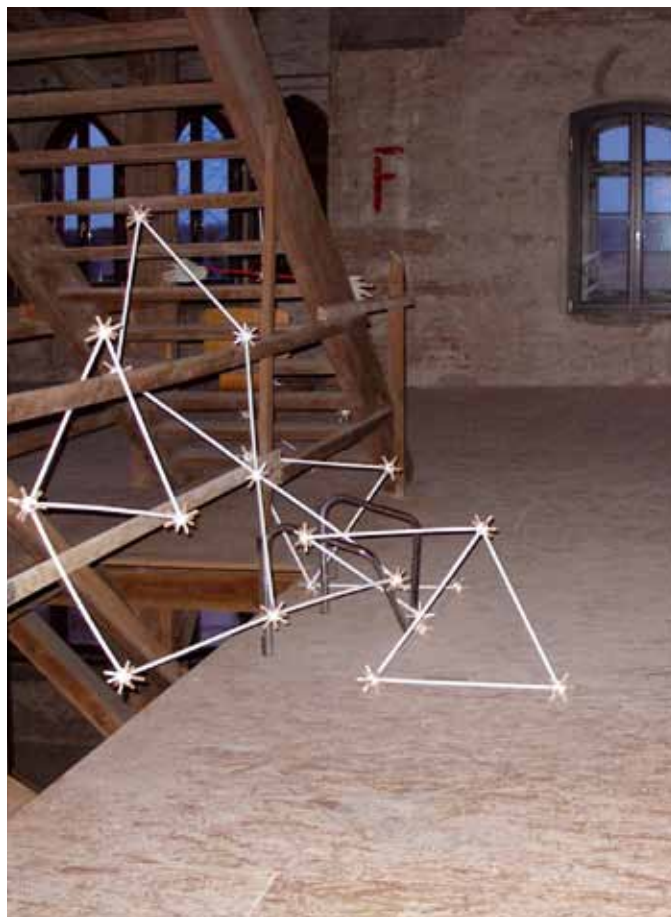

„Księżycowa noc w obserwatorium“, 2008

światło/przestrzeń

Na najwyższym podobnym do sakralnego piętrze spichlerza tytoniu stworzyłam na wysokich oknach różnorodne struktury. Wpadające światło dzienne i mój własny cień posłużyły mi jako wzór dla sekwencji fotograficznej. Trzej fikcyjni matematycy stworzeni z części krzeseł i elementów geometrycznego systemu połączeń rozmieszczeni są w przestrzeni i podporządkowani zmieniającym się w zależności od światła cieniom i iluzjom.

Fotos / Zdjęcia: Gisela Weimann

Karin Fröhlich

Nataly Hocke

Cezary Zubrzycki

Dorota Boruń

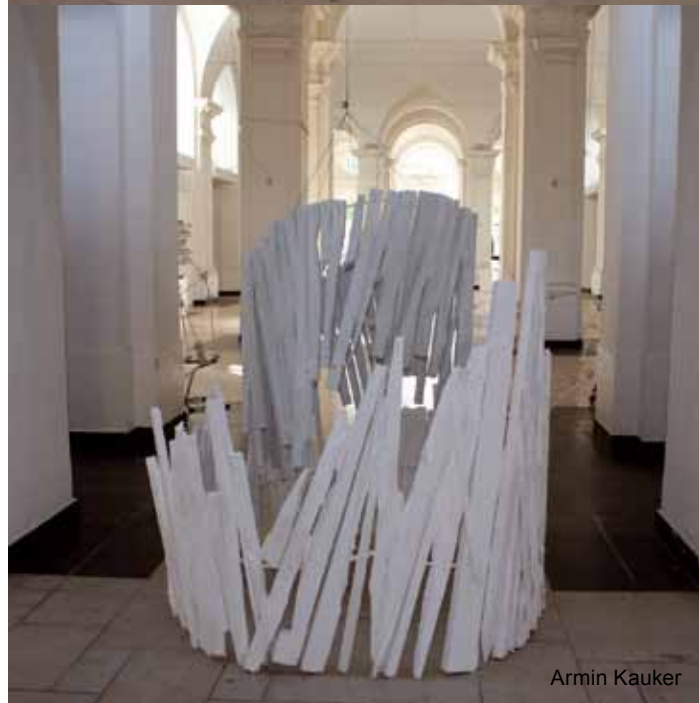
Eröffnung der Ausstellung in der Quergalerie der UdK Berlin / Otwarcie wystawy w galerii Uniwersytetu Sztuk Pięknych w Berlinie

Gisela Weimann

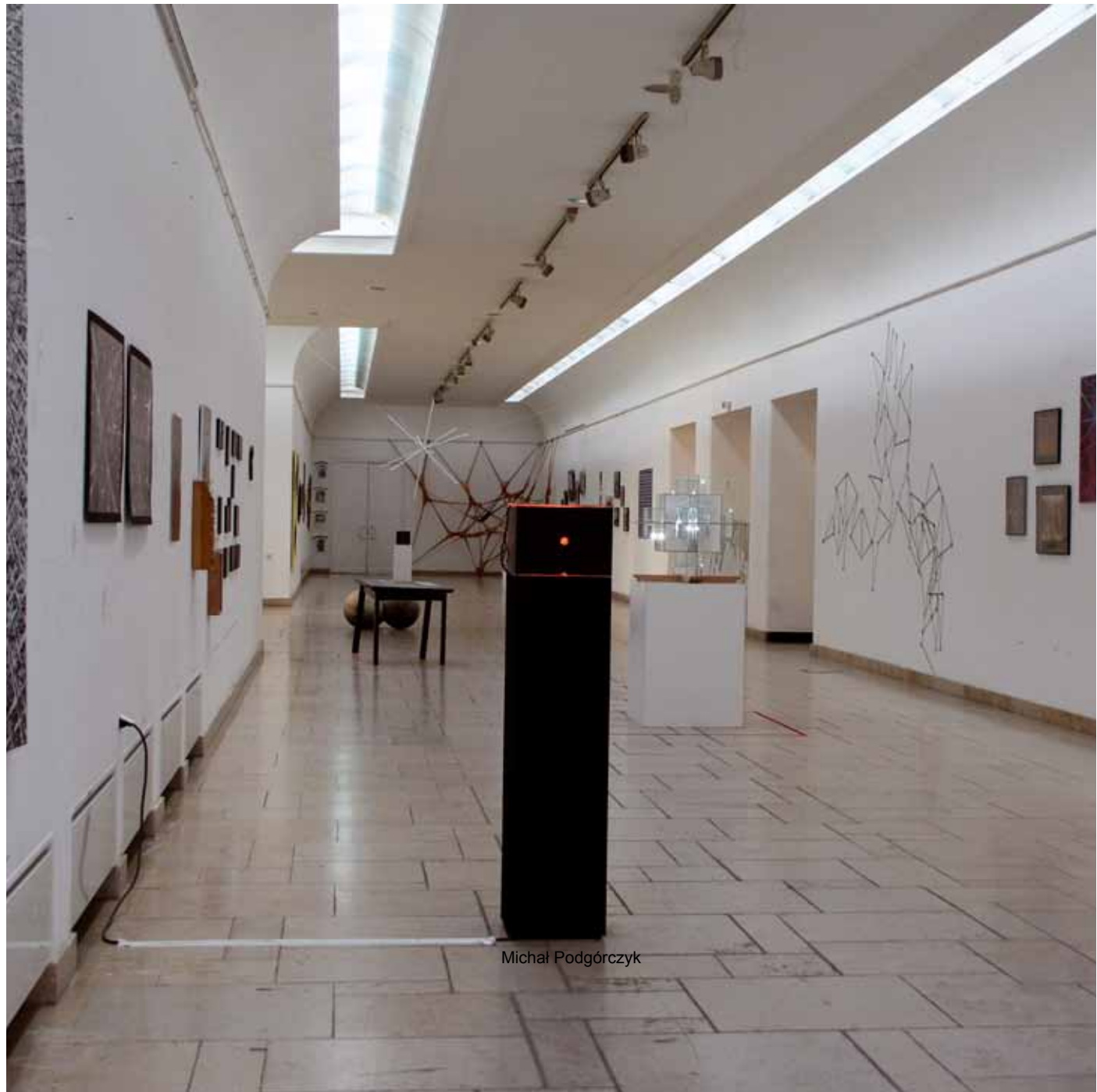
Natally Hocke

Armin Kauker

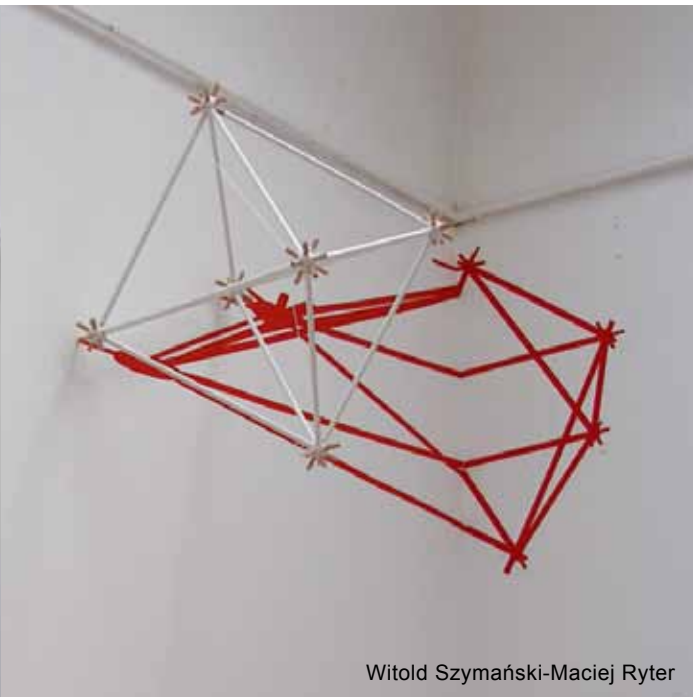
Dominik Pabis

Michał Podgórczyk

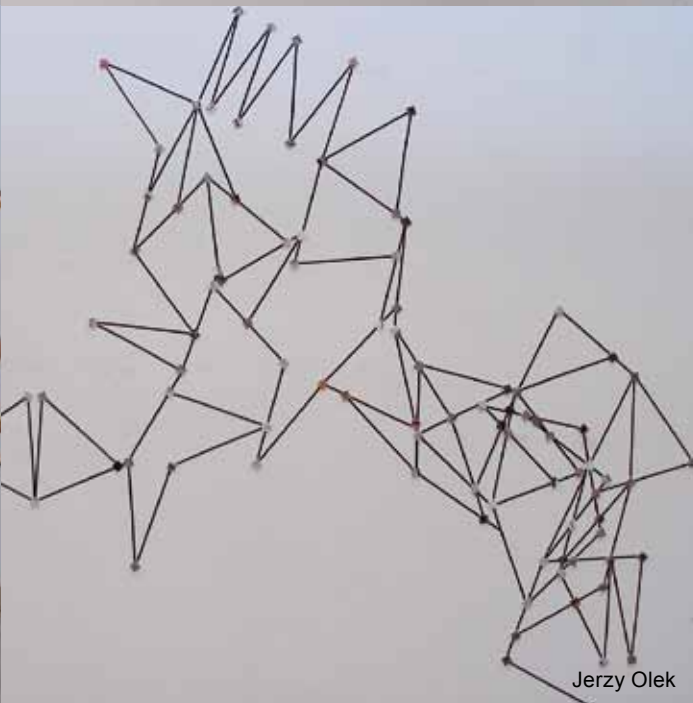
Sarah Robson

Witold Szumański-Maciej Ryter

Irene Anton

Jerzy Olek

Fotos / Zdjęcia: Gisela Weimann

Zbigniew Muziewicz

Künstler/-innen der Ausstellung in der Quergalerie der Universität der Künste Berlin
Artyści biorący udział w wystawie w galerii Uniwersytetu Sztuk Pięknych w Berlinie

Australien / Australia

Sarah Robson

Deutschland / Niemcy

Irene Anton

Karin Fröhlich

Nataly Hocke

Armin Kauker

Martin Mohr

Gisela Weimann

Frankreich / Francja

Christine de Almeida

Élise Barat

Laure Bidoire

Jean-Marc Biry

Pauline Bonté

Linda Braun

Euan Burnet-Smith

Marion Durand

Michel Feinen

Julien Guinard

Patricia Haas

Alix Häfner

Jean-Louis Hess

Martine-Emilie Joly

Pierre Laborde

Marie-France Lejeune

Agnes Lloret

Corinne Lucas

Remy Mathieu

Tomasz Natański

Philippe Paret

Virginie Salquèbre

Pauline Raquin

Baptiste Reymann

Marisa Schneider

Valerie Tholl

Xavier Tyczynski

Julia Vaillant

Estelle Valleau

Polen / Polska

Jacek Adamowski

Dorota Boruń

Iga Dobrowolska

Igor Gielwanowski

Bogdan Grześczak

Jerzy Hutnik

Michał Jakubowicz

Romuald Jeziorowski

Małgorzata Kazimierczak

Jacek Kołodziejcki

Agnieszka Krupieńczyk

Sławomir Kruszelnicki

Monika Krzyżaniak

Jacek Lalak

Katarzyna Laskus

Krzysztof Leszczyński

Zbigniew Lewczak

Jerzy Lewczyński

Witold Liszkowski

Bogusław Michnik

Wojciech Mueller

Zbigniew Muziewicz

Piotr Nowak

Wiktor Nowotka

Jerzy Olek

Dominik Pabis

Michał Podgórczyk

Magdalena Poprawska

Marta Przybyła

Małgorzata Ratajczak

Tadeusz Sawa-Borysławski

Jerzy Sikora

Krzysztof Suchar

Marek Szpak–Jarosław Kujda

Dariusz Śliwiński

Wiesław Śmigieński

Tomasz Śniegula

Witold Szymański-Maciej Ryter

Elżbieta Trocka-Leszczczyńska

Wojciech Trąpczyński

Szymon Wanik

Michał Wiącek

Janusz Wroński

Waldemar Zieliński

Cezary Zubrzycki

Tschechische Republik / Republika Czeska

Rudolf Němeček

Vítězslav Krejčí

Josef Thér

Petr Moško

Foto / Zdjęcie: Gisela Weimann

